

VELIKONOCE 2020!

Milí farníci! Letošní přípravu na Velikonoce, a do jisté míry i jejich samotnou oslavu, ovlivnila nemoc zvaná koronavirem. Zprávy spojené s hrozbou tohoto onemocnění, veškerá opatření a omezení, a také z toho vyplývající myšlenky, otázky, pocity a rozhodnutí, nás v mnohém spojily. Nevím, zdali jste se všimli, že najednou svět kolem nás, na který jsme si už zvykli, se jakoby zachvěl a pohled na spoustu věcí, na naše jistoty, které se zdály být tak samozřejmé, se náhle změnil. V této souvislosti jsem si vzpomněl na poslední ročník v gymnáziu, kdy jsme měli za úkol přečíst povinnou četbu, knížku Alberta Camuse „Mor“. Popisuje se tam příběh města Oran, které bylo nuceno kvůli epidemii zavést tvrdá bezpečnostní opatření, včetně karantény. Vidím zde mnoho paralel s aktuální situací. Upřímně řečeno, několikrát jsem se už nad touto knížkou osobně pozastavil a uvažoval nad jejím dějem, ale nikdy jsem netušil, že její příběh se jednoho dne stane tak blízký realitě našeho zdejšího života. V modlitbě nepřestávám prosit Nejvyššího, aby příběh popsaný Camusem se nikdy neodehrál úplně do konce!

Ke všemu, co v této době prožíváme, se připojují také události, které si jako křesťané připomínáme ve Svatém týdnu a o Velikonocích. Jedná se o příběh Ježíše z Nazaretu, který si také prošel svou nelehkou cestou. Jaká byla? Byla na ní úzkost Getsemanské zahrady, vnitřní bolest z nespravedlivého odsouzení, zrada, zapření a útěk mnohých nejbližších, nepopsatelné utrpení způsobené bičováním a všemi událostmi křížové cesty, pak dlouhé umírání, samotná smrt a nakonec ukvapený, rychlý pohřeb. Ale všechno nakonec dopadlo dobře. Náhrobní kámen byl odvalen a On živý překonal to všechno, co se původně mělo stát nevyhnutelným vítězstvím zla a smrti. Konečným vítězem se stal ON! A právě toto vítězství je hlavním důvodem oslav křesťanských Velikonoc. Pro věřící je velmi důležitá skutečnost, že už 2000 let si to vítězství připomínají, a to nejen jednou do roka právě v tuto dobu, ale každý týden po celý rok, slavením neděle - dne vzkříšení, kdy oslavují bohoslužbou a pracovním klidem.

Co však dalo Ježíšovi sílu dojít až k takovému vítězství? Dokonalá láska, pokora, poslušnost vůči Otci a jeho vůli, úplná a ničím nepodmíněná odevzdanost do rukou Božích... Podstatné je přitom to, že Ježíš během své bolestné cesty nelpěl na žádných, zvláště materiálních, jistotách. Ba naopak.

U desátého zastavení křížové cesty, než ho ukřížovali, byl zbaven šatů. Bylo to symbolické gesto odevzdání veškerých pozemských jistot a majetku. Zůstal mu jenom Bůh, kterému na kříži s upřímností odevzdal svého ducha. A pak přišlo vzkříšení, přišlo vítězství! Výsledek toho, že všechno vsadil na Boha - a nebyl zklamán!

Milovani! Velikonoční příběh Ježíše z Nazaretu a události, které se právě odehrávají po celém světě, nás vedou k zamyšlení. Zachvěl se svět našich jistot, našich hodnot... Měli bychom se bát, děsit, propadat panice a zoufalství? Můžeme, stejně jako Albert Camus, hledat odpovědi v oblasti filosofie, třeba skrze vzpouru, boj, vzepření se neradostnému lidskému údělu. Pamatujme však, že máme zde také příležitost podívat se na vše pohledem Ježíše a jeho cesty, která vedla skrze bolest, kříž a smrt, ale k vítězství velikonočního jitra. Cesty odevzdání se prozřetelnosti Nejvyššího! Cesty důvěry! Cesty jisté a ověřené! Cesty, kterou prošly už tisíce lidí před námi! Volba samozřejmě vždy patří naší svobodné vůli. Byl bych však moc rád, kdybychom alespoň chvíli nad tím popřemýšleli. Druhá taková příležitost, jako ta letošní, se už nemusí naskytnout. Uznejte sami, příležitost neobvyklého a výjimečného vstupu do Velikonoc!

Plný vděčnosti za to, že jste věnovali těch pár minut četbě mých myšlenek a mého pozdravu, přeji Vám všem o letošních Svátcích hojnost zdraví a plnost všech duchovních darů, které Ježíš a Církev v těchto svátečních dnech světu nabízejí.

P. Mgr. Adrian Wykręt, hrabovský a vratimovský farář.